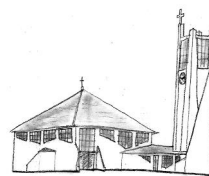

FARNÍ ZPRAVODAJ

Nového Hrozenkova a Karolinky

2018/2

červen 2018

Postřehy poutníkovy

Milí čtenáři Farního zpravodaje, na tomto místě jste mohli léta číst úvodníky nebo přímlyvy správců farnosti, duchovních otců, bohoslovců, a také v některých případech Vás farníků. Zajímaví a inspirativní lidé, kteří působili v naší farnosti, mají velkou zásluhu na vysoké kvalitě tohoto občasníku a autor tohoto textu se s nimi v žádném případě nechce srovnávat. Patří jim za to velké díky, je za tím spousta práce a v jejich přímlyvách byl vždycky vidět vztah k farnosti Nového Hrozenkova a Karolinky. Než pomyslnou štafetu úvodních přímlyv převeze další duchovní, bude prostor pro úvodní slovo patřit přispěvatelům FZ.

Blíží se léto a s ním i doba výletů, poutí a cest za poznáním. Navštívíme-li různá místa a při té příležitosti navštívíme různé kostely, máme příležitost nahlédnout do života jiných farností. Bývá zajímavé a mnohdy poučné navštívit kostel na druhém konci vlasti nebo v zahraničí a účastnit se také bohoslužby. Lze přitom vyzkoušet zajímavé věci. Věci, které naznačují fungování farního společenství. Věci, které svědčí o vztahu farníků ke svému kostelu. Věci, které svědčí o celkové atmosféře ve farnosti. Poutník pozorovatel má tu výhodu, že je anonymní, dívá se na věci zvnějšku. Může být kritický, často dává na první dojem, a tak hodnotí. Nemusí být objektivní. Je jen na návštěvě. Je to host. Vždy jde jen o první dojem.

Tady mají oprýskaný kostel, ale vevnitř je čistý, to asi znamená, že farnost nemá peníze na opravu nebo se oprava chystá, ale právě ta čistota svědčí o dobré a láskyplné péči... Jinde naopak je na první pohled vidět, že chrám nepůsobí jako domov a slouží jenom k tomu, aby se v něm odsloužila mše svatá a zase se zamknul... Tady ve farních oznámeních pouze přečetli seznam bohoslužeb, i když se jedná o velkou farnost. Jinde v malé vesničce je farní oznámení naopak zlatým hřebem mše. Dozvíte se, jaké

tábory farnost organizuje, jakou pouť farnost vykonala nebo u koho byl pan farář posledně na obědě a kdo je na řadě nyní. V takových kostelích si musíte dávat pozor na to, kam si sedáte. I kostely mají své štamgasty, kteří si jinam, než na to své místo nesednou. Změníme lokalitu a tady zase přišlo na nedělní mši jenom pár lidí. Ale o to milější překvapení vás čeká při východu z kostela, kde farář osobně všem přeje pěknou neděli a vás vítá jako celebrity, protože ví, že nepatříte mezi jeho ovečky a tudíž jste zde hosté. Prohodíte pár slov o zdejší kraji, pochválíte kázání, kněz dodá pár tipů na místa, která nesmíte minout... Jinde zase pro změnu vládne ponurá nálada, kněz kázání přečte, na místních je vidět, že budou rádi, když to všechno skončí, a ani vy si nepamatujete obsah kázání. Po požehnání všichni rychle zmizí... Někde si všimnete, že mají bohaté a aktuální nástěnky, což svědčí o tom, že ve farnosti je určitě živo a veselo. Jinde nenajdete ani kontakt na správce farnosti, ani seznam bohoslužeb...

V Itálii pod horami je mše svatá veliká show a přehlídka radosti. Převládá radostný zpěv a rychlé melodie. Je opravdu zážitek se takové mše účastnit. Tady je vidět, že do farního dění jsou zapojeni všichni napříč generacemi... Zajímavé pozorování můžete učinit v některých polských kostelích. Většina věřících přichází minutu před zahájením mše, která je velice rychlá, a po požehnání věřící lid odchází téměř ve stejné chvíli, jako kněz opouští kněžiště. V chrámu nesmí chybět promítací zařízení, které ve správnou chvíli překryje barokní andělíčky promítacím plátnem, na kterém běží karaoke text aktuální písně. Vždycky tam ale po mši potkáte kostelníky nebo lidi, kteří se o chrám starají, kteří vám hrdě poví zajímavé věci o jejich svatostánku. Nejednou se vám taky může v případě malých vesnických kostelíků stát, že zpoza sousedního plotu na vás někdo zavolá, že vám kostel

odemkne, abyste se mohli podívat dovnitř. A tehdy žasnete nad uměním lidských rukou, nad láskou k Bohu, nad úctou k přírodě a projevy lidové zbožnosti. Ve větších městech ale mnohdy duchovnost chrámu přebíjí tuny betonu, ve kterých se farník úplně ztrácí.

Milí čtenáři FZ, právě slavíme poutní slavnost narození sv. Jana Křtitele, patrona naší farnosti a za chvíli také začínají letní prázdniny. I do naší farnosti zavítá Poutník Pozorovatel. Přivítejme ho jako hosta.

*Inspirativní letní putování vám přeje
Vojtěch Petřek, st.*

Christina Rossettiová Strmá stezka

*Ta strmá stezka stále stoupá jen?
Ano, až vzhůru k cíli.
A jde se po ní celý dlouhý den?
Od rána do tmy, milý.*

*Až padne tma, zda domek přijme mě?
Pod střechou na noc dlouhou
spočíneš.
A nepřehlédnu jej v té tmoucí tmě?
Minout ho nemůžeš.*

*Bude tam víc poutníků nocovat?
Budou tam někteří.
Mám tedy volat nebo zaklepat?
Neboj se, nezůstaneš u dveří.*

*Najdu tam klid, jsa ušlý, sláb a bos?
Nejdřív jdi, pak si oddechni.
Najdem tam lůžka, a bude jich dost?
Zajisté, pro všechny...*

Komunita verbistů v Kolíně a 20ti leté výročí působení verbistů v naší farnosti

Na faře v Novém Hrozenkově jsem se setkala s P. Jánem Halamou, SVD, který je také verbistou a působí v Čechách ve farnosti Kolín.

Před kolika lety jste byl vysvěcen na kněze a kde jste studoval?

Letos 28 června to bude již 21 let, co jsem byl vysvěcen v Nitře. Má skupina byla vysvěcena kardinálem Korcem, to byl rok 97. Studoval jsem částečně v Polsku. Noviciát jsem měl na Slovensku ve Vidiňu u Lučence, a pak nás poslali do Nysy v Polsku studovat filozofii. Tam jsme strávili 2 roky a po studiu filozofie jsme měli možnost zůstat na východě Polska v Pieniężnie studovat teologii, ale my se rozhodli vrátit na Slovensko a teologii jsme studovali v Bratislavě na Teologické fakultě Trnavské univerzity, kterou vedli jezuité.

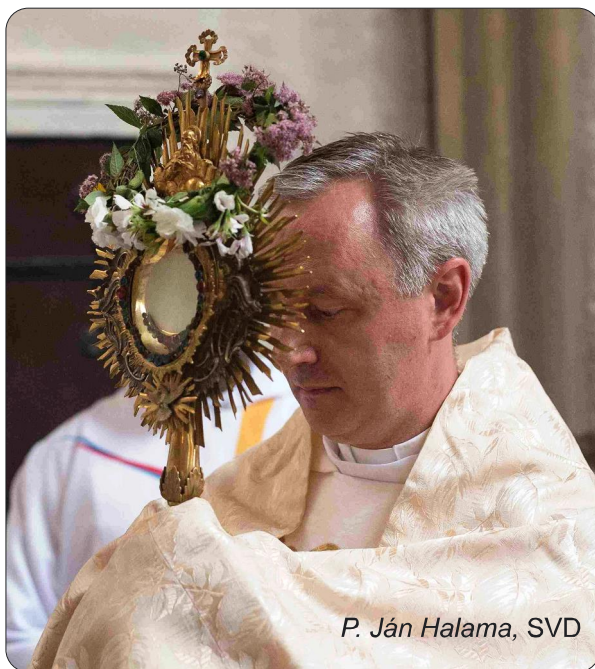
Z jakých důvodů jezdí bohoslovci studovat do zahraničí? Mnozí poznali verbistu bohoslovce, který studoval v Japonsku, Mexiku...

Obečně se teď v rámci studia základní teologie do zahraničí už moc nejezdí. Spíše je v zahraničí možnost pastorační praxe OTP (Overseas training program), to je program pro studenty. Také i k nám do provincie přijíždí studenti z jiných zemí. Nebo naši kluci požádali o misijní zkušenost v rámci pastorační praxe.

To, že někteří z nich zůstali po skončení OTP v Japonsku, je z toho důvodu, že jazyk je natolik těžký, že potřebují až tři roky na to, aby se do toho vžili. Kdyby se vrátili studovat teologii k nám na Slovensko a za 4 roky se zase vrátili zpět do Japonska, tak by toho hodně zapomněli. Chápu to, že většina z těch, kteří studují asijské jazyky, to je případ i Patrika Pálenika, který je na Taiwanu, zůstanou a dokončí studium tam. V asijských zemích je vždy 2 roky studium jazyka, a pak teprve následuje rok praxe. Takže je možnost, že pokud se dokáže integrovat, tak tam může zůstat studovat teologii.

Teď máme kluky, kteří přijeli v rámci OTP k nám na praxi a někteří přijeli přímo z Vietnamu na studium teologie.

V případě naší provincie, která nemá mnoho studentů, se je snažíme držet doma, aby se nám všichni nerozjeli do světa. Pak bychom mohli seminář zavřít nebo bychom v něm měli jen cizince, což by bylo zase špatně pro kluky, kteří by přijeli

P. Ján Halama, SVD

zvenku a měli se učit jazyk. Neměli by totiž s kým mluvit.

V současné době studují v Bratislavě dva Vietnamci, jsou na Slovensku i další?

Další dva Vietnamci začínají v Nitře kurzem jazyka, potom budou studovat také v Bratislavě. Pak máme v Bratislavě také jednoho bohoslovce z Toga.

K nám do farnosti Nový Hrozenkov přišli v létě roku 2007 dva kněží z Vietnamu. Jeden, P. Jan působí v Praze a okolí a druhý, P. Josef je určen pro Moravu.

Vy jste během svého kněžského působení prošel jakými farnostmi?

Já jsem po studiu šel pro změnu studovat do Polska do Lublinu na Katolickou univerzitu Jana Pavla II., kde

jsem studoval ekumenismus doktorské studium. Hned po návratu jsem šel do semináře za prefekta, takže jsem ve farnosti nebyl, ale působil jsem ve formaci. Poté v roce 2004 jsem byl poslán do Terchové, kde jsem byl 6 let.

Pak jste myslím byl zvolen provinciálem...

Ano, byl jsem 5 let od května 2010 provinciálem, a pak jsem zase šel studovat. Tentokrát to bylo roční studium v Anglii a po návratu mne hned poslali do Prahy a z Prahy do Kolína.

Mluvíte dobře česky.

Děkuji :-).

Jak dlouho vlastně v České republice působíte?

Nejdříve jsem 1. ledna 2016 přišel do Prahy a půl roku jsem působil v Uhřetěvsi a na Chodově. V průběhu toho půl roku se rozhodlo, že verbisté vezmou pod svoji správu farnost Kolín, tak jsem se tam od července 2016 stal farářem.

Podle názvu je Kolín pro nás známé město, ale asi nevíme o tomto městu nic bližšího.

Jak je tato farnost asi velká?

Kolín je okresní město a má něco přes 30 tisíc obyvatel. Dá se říct, že naše farnost je asi polovina celého okresu. A protože v roce 2005 sloučovali v pražské diecézi farnosti, tak pod dnešní kolínskou farností je zhruba 15 bývalých farností, to znamená 30 obcí.

Mluvíme o Čechách, kde není až tak velká religiozita jako na Moravě. Jakou asi máte, pro naši představu, návštěvnost mší?

Středočeský kraj je specifický, to asi všichni víme. Asi 10% obyvatel jsou pokřtění katolíci a z těch 10% bude něco přes 10% praktikujících věřících. V neděli můžeme mít na bohoslužbách asi 400 lidí. Celá naše farnost má asi 40 tisíc obyvatel.

V Kolíně s Vámi působí P. Georges. Odkud pochází?

P. Georges
Makonzo Mondo, SVD

Pochází z Demokratické republiky Konga, hlavní město je Kinshasa, on pochází z tohoto hlavního města. V Kolíně je se mnou od začátku od 1. července 2016, ale v České republice je už 3 roky. Teď se po třech letech poprvé chystá na dovolenou.

Jak ho přijali farníci?

Velice pozitivně, nebyl nejmenší problém. On má takovou přátelskou povahu, rád se směje, tak si rychle získal přátele. Možná zná lépe ještě více lidí než já jako farář.

Čím myslíte, že je přínos kněze z Konga ve farnosti v ČR?

Myslím si, že dnes je to velice aktuální i z důvodu xenofobií nálad, které vznikají v naší společnosti. Tady lidé mohou vidět konkrétního člověka z tváře do tváře a mohou poznat, že se ho nemusí bát, poznají, že to není žádný terorista. Nikdo, kdo by ohrožoval naši kulturu.

Naopak tím, že křesťanská kultura je tady základem naší společnosti, tak

je to hezké propojení.

Dnes jste si do Nového Hrozenkova přijel vyzvednout dalšího kněze z jiné země...

Karolus je z Indonésie a jeho působení bude zde na Hrozenkově. Představený rozhodl, že jazykový kurz má absolvovat v Praze a bude žít s námi v komunitě v Kolíně, kde nás je více, a bude tak mít lepší přístup k výuce jazyka.

Vy se stáváte takovým původním průvodcem těchto cizinců, že?

Jenom v tom smyslu, že jsem farářem v komunitě, kde žijí. Budu to managovat, ale jinak bude mít profesijní výuku českého jazyka.

Mluvíte o komunitě kněží. Kdo je v ní ještě kromě Vás – Slovák, P. Georgese z Konga a Carola z Indonésie?

Je tam ještě P. Marian Brudny, který je Polák. Kdysi působil ve Valašské Polance a ve Vsetíně, možná ho někteří znají. Ten je druhým kaplanem. Jsme tam tři kněží pro působení v Kolínské farnosti a P. Karolus nebude mít v naší farnosti určení, jen s námi bude žít a učit se jazyk.

Dalo by se říci rozkoukávat...

Také, občas ho pošleme tady na Hrozenkov, aby si upevňoval vazbu se svojí budoucí farností.

Víte o něm něco více?

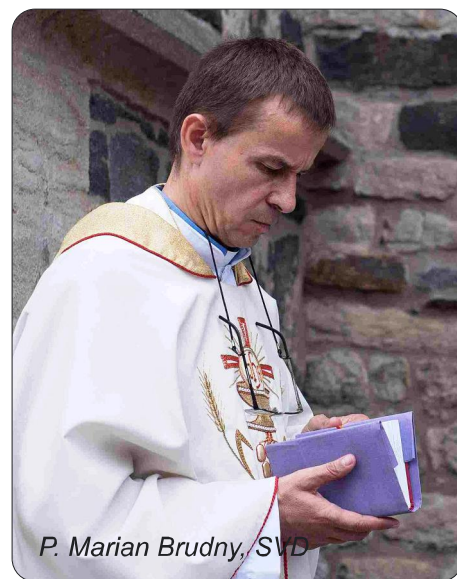
Ne, vůbec, dnes jsem ho viděl poprvé, viděl jsem jen jeho papíry, když jsme vyřizovali pobyt a víza, ale nic víc.

Těšíte se na tuto další výzvu po knězi z Konga?

...Tak přiznám se, že jsem se nad tím ani nepřemýšlel. Prostě je to tak :-).

Když jste byl v Terchové, tak jste se hodně věnoval dětem a mládeži. Přípravoval jste například pro děti roráty... Věnujete se mladým i nyní v Kolíně? Jsou tam nějaká společenství mladých či dětí?

V Kolíně máme docela hezké společenství dětí. Na rozdíl od Moravy se neučí náboženství na školách, ale na faře, a když jsem dělali roční statistiky, tak máme asi 100 dětí na náboženství. Takže situace je do budoucna celkem nadějná. S roráty jsme to také zkusili, dali jsme je jedenkrát týdně. Zatím jsme to jen vyzkoušeli, nevím, jestli by to šlo tak, jako v Terchové, každý den... Odezva je celkem hezká,

P. Marian Brudny, SVD

mám z toho radost. Náboženství učí katecheti nebo kaplani, já se teď věnuji spíše katechezi pro dospělé. Máme skupinu lidí, kteří jsou jen pokřtěni a chtěli by si doplnit znalosti z křesťanské víry. A máme také katechumeny, kteří se připravují na křest. Než jsem přišel, byli tam lidé, kteří se dětem ve farnosti už věnovali dříve, ale roráty to je taková má srdcovka, takže ty připravuji.

Kdybyste srovnal dvě farnosti, kterými jste prošel, Terchovou a Kolín...

Mně se to docela těžko porovnává, protože tam byl velký rozestup a přiznám se, že to ani neporovnávám, protože je to úplně jiná situace, ale řekl bych že pro mě stejně pozitivní. Opravdu mám radost z té práce, že jsem přímo mezi lidmi a mohu jim sloužit.

P. Carola, SVD

V N. Hrozenkově budeme slavit 20. výročí příchodu verbistů do Nového Hrozenkova, jak dlouho verbisté na území ČR působí?

Od otce Bindáče, který už nežije, vím, že vždy byla snaha založit nějakou komunitu misijní dům. A dokonce někdy na začátku 1. republiky byl zakoupen dům v Plzni, ale pak nastaly nějaké potíže, tak se tento dům musel prodat.

Vlastně těchto pokusů bylo několik, ale nikdy se nedotáhly do konce. Myslím, že to bylo i z politických důvodů, které jsou známy z historie. Pak byla válka a po válce už to bylo těžké, protože byl komunismus, ale je třeba říci, že zakladatelé dnešní provincie byli Slezané pocházející z území Moravy, kteří byli vychováni v St. Gabriel v Rakousku nebo ve Sv. Kříži v Nyse, která byla v té době součástí Německa. Mluvili česky – slovanským jazykem a byli schopni něco zakládat, protože se domluvili. Dá se říci, že jim vděčíme za počátky slovenské provincie, která se kdysi nazývala česko-slovenská provincie. Ještě dříve se nazývala i východoněmecká provincie a my byli jen její součástí se sídlem ve Vídni.

Otec Bindáč na každé kapitule připomínal, že nemáme zapomenout na Českou republiku, protože jí hodně dlužíme. Oficiálně jsme tady nikdy nezačali pracovat, ale víme, že za komunismu hodně otců působilo buď u sester, které byly v soustředovacích táborech u Polských hranic. Tam byl například otec Drevek, který tam i zemřel a byl pochován. Mnoho otců působilo také ve farnostech. Tak jako otec Berec, který působil tady ve Valašské Polance, tak v novější historii třeba otec Václav Horniak, který je v Mimoni. A ještě dříve otcové, kteří byli vysvěceni před komunismem, se pak nějak dostali do vězení a časem se dostali i do pastorace. Mnoho z nich působilo na území České republiky, takže někteří jsou zde i pochováni. Takže dá se říct, že historie působení verbistů v České republice je nepřetržitá, ale oficiálně zde začali působit až po revoluci. Provinciál se tenkrát setkal s arcibiskupem a sepsali smlouvu, kdo na území ČR bude působit a to je právě vlastně to 20. výročí.

Připravila Ingrid Petřeková

Foto za slavnosti Božího Těla 2018:

Hana Morová

Láska a vděčnost

Milí farníci!

Láska...co je to láska? Láska je většinou definována jako citové zaujetí k jiné osobě. V dnešní době se význam lásky smrskává do úzkého pohledu jakožto touhy, ať již sexuální nebo citové. Ale pravá láska, to je pro křesťana Bůh. Jak se píše v 1. listu Janově 4,8: „Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.“ Znamená tedy láska nevyčerpatelný zdroj síly? Znamená mnohem víc.

České slovo láska nedokáže lásku dostatečně definovat, mnohem vhodnější jsou řecká slova storgé, což je příbuzenská láska; filia je vzájemná přátelská láska a agapé, to je láska nesobecká, láska pečující, láska bezpodmínečná. A právě agapé je ta láska, o které se píše v Bibli. Pokud máme zatvrzelé srdce, plné nenávisti, závisť, sobeckosti, hamiznosti, chybí nám agapé. Člověk poté nežije z lásky, nešíří lásku a nedokáže s láskou hledět na druhé. Vždyť je kolem nás tolik potřebných, kterým můžeme malým skutkem lásky změnit život. Život bez lásky není radostný a naplněný. Lidé se na první pohled zdají být šťastní, pokud se na ně však podíváme, hlouběji do očí a budeme-li se snažit zhlédnout srdce, uvidíme prázdnotu, smutek, beznaděj, zoufalství.

Máme i my někdy takové pocity? Je někdy takový i náš život? Bývá naše srdce zatvrzelé, plné závisť, nenávisti? Ale čím to, že i my takovéto pocity prožíváme? Možná právě nám chybí agapé. Chybí nám radost z běžných věcí, chybí nám trpělivost, chybí nám radost z ostatních lidí. Ale proč nám chybí? V těchto chvílích je nejvhodnější prostor na osobní modlitbu s Bohem, prostor na obnovení vztahu s Bohem a napojení se na Jeho milosti a milosrdenství. Tehdy je ten pravý čas na hlubokou a upřímnou zpověď a znovuoživení síly Eucharistie. Pokud se odvážíme říct Bohu své ano a žít v pokoře před Ním, tehdy nás Bůh mění. Mění naše srdce, naši mysl, naše životy. Nedělá to násilně, láska přece není násilná.

Jaká je vůbec láska? To si můžeme přečíst v 1. listu Korintským, 13. kapitola. A takový je Bůh. Trpělivý. Milosrdný. Odpouštějící. Trpělivě čeká, až za Ním přijdeme, je ochotný

nám nanovo odpouštět naše hříchy. A jak v nás působí Jeho láska? Jsme také tak trpěliví? Nebo chceme mít všechno hned, nejlépe bez práce. Dokážeme odpouštět? Nebo si v sobě neseme zranění z minulosti, které nechceme odpustit? Chce to odvahu a sílu odpustit...Ale také to chce odvahu a mnohem více síly neodpustit, protože se tím sami stáváme otroky. Otroky naší zatvrzelosti, nenávisti a pýchy. Láska nezávidí... Dokážeme i my být takoví? Radovat se z úspěchu druhých? Láska nejedná nečestně... Kolikrát jsme ohnuli hřbet, protože to bylo pro nás výhodnější, pohodlnější? Láska nemá radost ze špatnosti... Proč tedy máme tak často radost ze smůly nebo neštěstí těch druhých? Není lepší se o ty druhé zajímat a být s to jim pomoci?

Tak často nám chybí agapé. Často o agapé ani neusilujeme. Vyhovuje nám být stranou od ostatních, ve svém uzavřeném světě, myslet na sebe a na svůj prospěch. Ale je to to, co od nás chce Bůh? Určitě ne. Chce, abychom otevřeli svá srdce, milovali, žili podle poznané pravdy a vzdalovali se hříchu. Pokud jsme Jemu otevřeni, skrze Něho se nám dostává nekonečných milostí. Jak píše evangelista Marek v 11. kapitole: „Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, jste už dostali, a budete to mít. A kdykoli se postavíte k modlitbě, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i vám odpustil váš nebeský Otec vaše poklesky.“ Prosíme při bohoslužbě, prosíme při modlitbě. Proč jsou ale naše modlitby plné proseb a často jsou prosty chvály a díky? Dokážeme být vděční za všechno, co nám Bůh dává a požehnává? Dokážeme s vděčností a pokorou předstupovat před Boha? Jak se píše v listu Filipským: „Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.“ Učme se tedy pokoře, učme se být vděční za všechny dary, které dostáváme. Učme se milovat jeden druhého, aby náš život byl naplněný a abychom jednou, až nás Pán povolá na věčnost, dokázali pohlédnout na největší lásku, na Lásku samotnou.

Připravil Josef Hodulák

Květen v Charitě ve znamení květin, Mistříňanky a Maxe Kašparů

V pátek 11. května to u nás na Charitě vypadalo jako v květinářství. Kam oko pohlédlo, byly kytičky - a to pár stovek. Důvod? Prostý. Den matek. „Jenom v terénu jsme jich rozdali na 200 kusů," říká Iva Prejzková, vedoucí pečovatelské služby. „Bylo to logisticky náročnější, ale zvládli jsme to. Velké poděkování za to patří hlavně našim pečovatelkám."

Kytičky však neputovaly jen za našimi klientkami do terénu, ale také do Denního stacionáře Slunečnice na

Halenkově a do Domu pokojného stáří v Novém Hrozenkově. A na všech místech mělo jejich předávání jedno společné - spoustu emocí a slziček radosti, vždyť některé z maminek či babiček dostaly kytičku poprvé. „Člověk by nevěřil, co květina dokáže," směje se jedna z pečovatelek a přibližuje svou zkušenost z předání květiny u klientky, se kterou bývá občas „těžké" pořízení. „Najednou byla laskavá, vodu mi nabídla, chtěla si povídat," směje se pracovnice Charity.

„Víte, co jim udělalo největší radost? Že si na ně někdo vzpomněl. Někdo na

ně myslel a jen tak jim daroval kytičku. To pohladí na duši i srdíčku," uvažuje nahlas další z týmu pečovatelek.

KONCERT

Květiny měly své místo i při druhé akci, kterou Charita Nový Hrozenkov pořádala ke Dni matek. Šlo o koncert slavné Mistříňanky. Kapela se skutečně převedla v celé své kráse. Hudba prokládaná mistrným doprovodným slovem bavila všechny přítomné v sále. Při posledních písni, věnované právě

všem maminkám, dostala každá z přítomných žen v sále opět květinu a slzy tekly proudem. Nutno dodat, že kromě toho nechyběly ani koláčky, bílé víno a hlavně dobrá nálada.

PŘEDNÁŠKA

Třetí „májovou" akci, kterou pořádala Charita Nový Hrozenkov 18. května v sále Lidového domu, byla přednáška známého psychiatra, kněze, autora řady knižních bestsellerů Maxe Kašparů na téma „Čtyři zabijáci našich vztahů".

Zájem byl veliký, někteří z posluchačů neváhali a přijeli třeba až z jižní Moravy. „Víte, on je kapacita a ví, o čem mluví," reaguje žena, jež si průběhu celé přednášky dělala pečlivě poznámky. „Vztahy mezi lidmi, sami se sebou, s Bohem, to je alfa a omega veškerého našeho konání," podotkne a přidá se k zástupu mnoha zájemců o podpis.

Při odchodu ze sálu zachytí Maxe Kašparů za ruku muž: „Děkuju. Děkuju vám za všechno," vysype ze sebe se slzami v očích. „Ale za co?", opáčí M. Kašparů. „Vy a vaše knížky mě přivedly zpátky na cestu," hlesne.

(ren)

Byli jsme na primici!

Věřte tomu nebo ne, ale nyní mohou účastníci výletu radostně zvěstovat, že nám známý misionář P. Tomáš Baleja, SVD byl vysvěcen na kněze. Měli jsme tu čest osobně podpořit P. Tomáše při jeho primiční alias první mši svaté.

V sobotu 16. června 2018 v 8 hodin ráno se shromáždili farníci z Karolinky a Nového Hrozenkova farnosti Nový Hrozenkov v autobusu, ve kterém měli namířeno na Slovensko do obce Terchová, odkud P. Tomáš pochází. Právě v této obci, ležící asi 25 kilometrů východně od Žiliny, celebroul P. Tomáš primiční mši svatou. Vysvěcen byl však už předešlý den, tedy 15. června 2018.

Velkolepá primiční mše svatá začala v 10.30 hod, a to v kostele Sv. Cyrila a Metoděje v Terchovej. Bylo zde mnoho kněží, tamějších farníků, členů Tomášovy rodiny a jeho přátel. Obhacující homilii vedl P. Igor Král, SVD, ve které vzpomínal i mimo jiné na pokorné služby a obětavost novokně-

ze. Na závěr mše svaté dostal všechen přítomný lid novokněžské pozeňání a poté následovaly gratulace.

Také je třeba zmínit, že účastníci výletu nehynuli hladu, protože byli pozváni na hostinu, kde si každý přišel na své, a to prostřednictvím širokého výběru lahodných jídel. Právě na této hostině byla příležitost k blahopřání a rozhovoru s P. Tomášem. Byli však mezinámi i asketičtí zájemci, kteří se vydali na nedalekou rozhlednu nad Terchovou a nakrmili své oči přepychovým pohledem na nádhernou okolní přírodu. Ti si potom v autobusu dojedli svůj řízek z domova.

Ve 2 hodiny odpoledne naši farníci vytáhli kotvy, napnuli plachty a namířili si to přímo do Vrátnéj doliny v Malé Fatře. Samozřejmě, jak jinak, než autobusem. P. Dušan komentoval projížďku a prokládal ji svými zajímavými zážitky. K vidění byla famózní krajina, která dostala naprosto odlišný ráz. Kopečky, které lemovaly cestu, přidaly na vážnosti a jinak než hory se jim

snad ani říkat nedalo. Čas výletu se však pomalu a jistě chýlil ke konci a naši nadšení farníci zdárně dojeli domů asi v 5 hodin odpoledne.

Připravil Michal Plánka

Noc kostelů

Poslední pátek v měsíci květnu patřil „Noci kostelů“. V kostele Panny Marie Karmelské v Karolince se konal další ročník této akce, kdy se dveře chrámů po celé České Republice otevírají široké veřejnosti.

U nás program začal v 18.00 hod. zvoněním zvonů. Slova na úvod se ujal Tomáš Jochec ml., který celou akci i moderoval. Následoval koncert žáků ZUŠ, po té divadélko dětí s názvem Betlémští pastýři. Další místo v programu patřilo dětem - bylo vylosování křížovky a obrázků, které děti luštily a kreslily v tvořivém koutku. Jsme rádi, že naše pozvání přijali i zástupci Charity Nový Hrozenkov. Poutavě prezentovali svoji činnost a nabízené služby prostřednictvím přednášky a vystavených fotografií. Na jiných nástěnkách byly k nahlednutí fotky z historie Tříkrálových sbírek celé naší farnosti. Na další pak

aktivitu „našich“ dětí během církevního roku. U vstupu návštěvníci dostali do rukou plánek, kde byla zaznamenány jednotlivá stanoviště, aby náhodou nezabloudili :-). Videoreportáž Misie v Zimbabwe a následující deseda s P. Františkem Kantárem, SVD si získala zřejmě největší zájem návštěvníků. Michal s Tomem to zvládli bravurně a už teď jsme zvědaví, koho budou chtít pozvat příštím rokem :-). Pestrý program završila adorace Nejsvětější svátosti oltářní. K tajuplné atmosféře přispěly chvalozpěvy Scholy z Karolinky. Otevřenými dveřmi se nesly do ticha noci a přilákaly tak náhodné kolemjdoucí. Mnozí odcházeli s nezapomenutelnými zážitky.

Ještě jednou upřímně děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě této akce.

Pavla a Petra

Mše svatá ve Stanovnici - Skaličích

Zajíci i srnky měli poplach. Na jinak poklidné křižovatce uprostřed lesa ve Skaličích bylo rušno. Ctitelé Panny Marie a rodáci ze Stanovnice zde v pondělí 28. května přichystali vše potřebné k Májové pobožnosti a slavení mše svaté. Otec Dušan se nijak netajil, že setkání v přírodě u této krásné kapličky rád uvítal. Mši svatou doprovázela dechová hudba nejednou mariánskou písní. Domů jsme si nesli ponaučení z Božího slova, příjemný pocit ze setkání s přáteli a již tradiční perníčkový suvenýr.

Děkujeme všem, kdo pravidelně vše pro slavení této mše připravují, za jejich službu a pohostinnost.

Petra Křupalová

KNIŽNÍ TIPY

Chci Vám prostřednictvím zpravodaje přiblížit knihy, které by vás mohly zaujmout. Napoprvé začnu knihami od autorky Stormie Omartianové.

Stormie.

Příběh odpuštění a smíření

Životní příběh ženy, která byla v dětství psychicky i fyzicky týraná. To ji vedlo k okultismu, drogám, téměř až k sebevraždě. Strhující kniha o Boží lásce, která ji zachránila. Po této zkušenosti vydává Stormie následující knihy:

Síla manželovy modlitby

Síla manželčiny modlitby

Síla rodičovské modlitby

pro všechny rodiče

Síla modlitby za vaše dospělé děti

pro rodiče dětí, které „vylétly z hnízda“

Síla modlitby teenagera

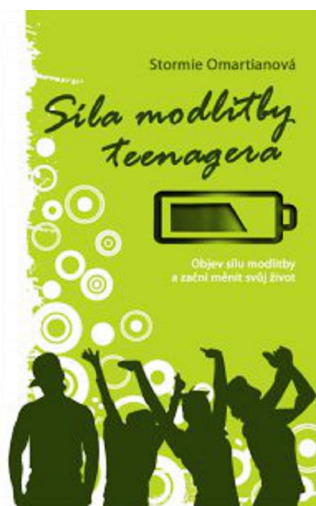
tip na knihu pro biřmovance

Knihy obsahují kapitoly na různá témata a ke každému vždy autorka píše o svých zkušenostech a každou kapitolu uzavírá modlitba. Příkládám ukázkou modlitby z knihy Síla manželčiny modlitby, kapitola nese název Jeho práce. (V knize najdete například tyto kapitoly – Jeho žena, Jeho finance, Jeho sexualita, Jeho zkoušky, Jeho otcovství, Jeho emoce, Jeho víra a další.)

Jeho práce

Pane, modlím se za to, abys požehnal práci manželových rukou. Ať jeho práce přináší nejenom přízeň, úspěch a prosperitu, ale také obrovské naplnění. Pokud práce, kterou vykonává, není v souladu s tvou vůlí, prosím zjev mu to. Ukaž mu, co by měl změnit, a veď ho po správné cestě. Dej mu sílu, víru a vizi do budoucnosti, aby se mohl povznést nad jakékoli sklony k lenosti. Ať nikdy nepouští práci kvůli strachu, sobectví nebo touze vyhnout se zodpovědnosti. Na druhé straně mu pomoz, aby se nikdy nemusel dít pro uznání člověka nebo se pachtit za ziskem, který přesahuje to, co je darem od tebe. Dej mu schopnost vychutnat si úspěch bez touhy mít ho víc. Pomoz mu vyniknout, ale chraň ho před tlakem, že musí.

Modlím se za to, abys nad jeho prací vládl a aby tě vnášel do všech jejích aspektů. Dej mu, aby se uměl spolehnout na obdarování, která jsi mu dal tak, aby byl schopen hledat,

načít a odvést dobrou práci. Otevři pro něj dveře příležitosti, které žádný člověk nemůže zavřít. Rozviň jeho dovednosti tak, aby se zhodnocovaly s každým uplynulým rokem. Ukaž mi, co mohu dělat pro to, abych ho povzbudila.

Modlím se, aby jeho práce, byla stálá a jistá, úspěšná, přinášející vnitřní uspokojení a finančně dobře ohodnocena. Kéž v horlivosti neochabuje, je vroucího ducha a slouží Pánu (srov. Řím 12,11). Ať

je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává ovoce v pravý čas. Ať jeho listí neuvadá pod tlakem, ale ať roste v síle a ať se vše, co podnikne, zdaří (srov. Ži 1,3).

Na stránkách Karmelitánského nakladatelství naleznete asi 180 knih různého zaměření se slevou 70 %, tak neváhejte a objednávejte na adrese ikarmel.cz/zlevnene. Akce trvá do vyprodání zásob, takže kdo dřív přijde...

A do konce června můžete na těchto stránkách www.bibleshop.cz/akce koupit biblické knihy pro děti za 149 Kč a máte třeba dárek pro vaše děti nebo vnoučata za vysvědčení.

Připravila Michaela Cíchová

►► Důvěřujeme v Boha a horlivě se modleme. Zároveň vzývejme Ducha Svatého. On nám bude pomáhat, dokud budeme jako jeho věrní synové bránit jeho čest. Sám jsem podle toho konal. ◄◄

"Neskutečný" luhačovický pobyt pro pečující

„Bezvadné, úžasné, skvělé, báječné," tak hodnotí Jana Jurečková z Velkých Karlovic jeden víkend v Luhačovicích. Řeč je o vzdělávacím a oddychovém pobytu pro neformální pečovatele, který zorganizovala Charita Nový Hrozenkov v rámci projektu Podpora sdílené péče. Pro účastníky, tedy osoby, které doma pečují o své blízké, byl pobyt zcela zdarma a během této doby mohli využít i zdarma služeb Charity Nový Hrozenkov, jež zabezpečila péči o jejich blízké. Nabídnout možnost oddechu a odraťování se je hlavním motivem, proč Charita Nový Hrozenkov do projektu Podpora sdílené péče šla.

Na již zmiňovaném setkání v Luha-

čovicích byly na programu přednášky věnované duchovním potřebám pečujících a umírajících, probíraly se možnosti státní podpory pro pečující rodiny ale třeba také výživa seniorů. Na řadu přišly i praktické rady týkající se kompenzačních pomůcek. Přes nabitý přednáškový program zbyl čas i na zábavu a odpočinek. „Mně se hrozně líbí lidé z charity. Jsou pohodoví, příjemní - prostě dobrý tým. Už to, že pro nás podobnou věc vymysleli a zorganizovali je neskutečné. Opravdu, klobouk dolů. Já z toho dodnes žiju," přiznává J. Jurečková. Jediné, co by trochu celé akci vytkla, je prý hektičnost. "Byl to opravdu nabitý program. Dozvěděli jsme se mnoho nového, předali zkušenosti, sdíleli se. Za mě by to ale mohlo být o malinko pomalejší," směje se žena a dodává: „Víte, on život pečujícího už je sám o sobě hektický."

(ren)

Hrozenkovská Charita přišla s dárkovými poukazy

To, že Charita Nový Hrozenkov provozuje sociální autobus a pořádá pravidelné výlety, jste nejspíš již zaregistrovali. Například 28. června to bude poutní výlet do Štípy. Cena zájezdu je 250 Kč. A výletu se mohou zúčastnit i lidé hůře se pohybující či vozíčkáři.

Kromě této pravidelné měsíční nabídky však přišla hrozenkovská Charita s něčím novým. „Jedná se o výletní dárkové poukazy, které může zakoupit člověk sám pro sebe či pro své nejbližší, jež rádi cestují, chtějí poznávat různá zákoutí nebo si vzpomínat a vrátit se na místa zapsaná v paměti," říká Lucie Krajčová, vedoucí sociální dopravy Charity Nový Hrozenkov. „Zájezdy máme rozděleny do různých kategorií - na ty poznávací, zážitkové i duchovní. To abychom se trefili do gusta každého," směje se L. Krajčová a dodává, že poukazy lze zakoupit v určité cenové hodnotě, nebo lze vybrat zájezdy samotné dle nabídky.

„Ptáte se, proč na výlety vyrazit právě s námi? Řekla bych, že naší hlavní devizou je rodinná atmosféra, kterou se vždy snažíme našim klientům vytvořit. Opomenout jistě nemohu ani komfort našeho bezbariérového autobusu, který umožňuje účast na zájezdech i lidem hůře se pohybujícím či vozíčkářům," vypočítává výhody vedoucí sociální dopravy. „A navíc, je to skvělý tip na dárek."

Více informací nejen o poutním zájezdu do Štípy, ale také o dárkových výletních poukazech získáte přímo u vedoucí sociální dopravy Lucie Krajčové.

tel: 734 875 592

lucie.krajcova@nhrozenkov.charita.cz

(ren)

BLUDIŠŤÁK

Máme pro Vás další soutěžní úkol. Při mši v neděli 1. července 2018 odevzdejte prosím papírek se svým jménem a písmenem, které označuje vchod, kterým úspěšně doputujete k Pánu Ježíši. Při každé mši budou vylosováni 3 odpovědi a jejich řešitelé odměníme.

Děkujeme všem, kdo se zúčastní,
připravili "Křupalíci"

12. Setkání lidí dobré vůle

Také v tomto kalendářním roce Vás srdečně zveme na bohoslužbu slouženou na hřebeni Javorníků, která bude slavena ve čtvrtek 5. července 2018 na slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy a spolupatronů olomoucké arcidiecéze a metropolitního chrámu.

Jako vždy půjdeme průvodem od chaty Kohútka ve 12.30 hod. Bohoslužba u dřevěného kříže začne ve 13 hodin a má ji letos na starosti slovenská strana.

Od 14.30 bude následovat doprovodný program u chaty Kohútka. Odjezdy autobusů od kostela v Novém Hrozenkově budou kyvadlově od 11.00 do 12.15 hod. Zpět bude odjezd autobusů v 17.30 a 19.00 hod. Program naleznete na plakátcích ve vývěskách.

Pořad bohoslužeb v období prázdnin

Pořad bohoslužeb červenec:

Pondělí	18 hodin	Karolinka
Středa	8 hodin	Nový Hrozenkov
Čtvrtek	18 hodin	Karolinka
Pátek	18 hodin	Nový Hrozenkov
Sobota	18 hodin	Nový Hrozenkov
Neděle	7.30 hodin	Karolinka
	9.15 hodin	Nový Hrozenkov

Pořad bohoslužeb srpen:

Po-Pá	dle aktuálního pořadu bohoslužeb.	
Sobota	18 hodin	Nový Hrozenkov
Neděle	7.30 hodin	Karolinka
	9.15 hodin	Nový Hrozenkov

Správce farnosti Nový Hrozenkov P. Dušan Šimala, SVD bude během měsíce srpna čerpat řádnou dovolenou, proto sledujte prosím aktuální pořad bohoslužeb.

Poutní slavnost v Karolince

V neděli 15. července 2018 budeme slavit poutní slavnost ve filiálním kostele Panny Marie Karmelské v Karolince. Zároveň je tento den adoračním dnem a dnem modliteb za bohoslovce v kostele v Karolince

Prosíme Vás tedy o službu v kostele u nejsvětější svátosti.

Věčné sliby

V sobotu 8. září 2018 na svátek Narození Panny Marie, jestli Boží milost dovolí, bude své věčné sliby skládat Fr. Juraj Begány, SVD v Misijním domě sv. Arnolda Janessena v Nitře. Své první sliby ve Společnosti Božího Slova bude skládat Václav Plánka z Karolinky. Na tyto sliby se proto vypravíme společně autobusem. Na zpáteční cestě ještě navštívíme nějaké zajímavé místo, proto v tuto sobotu nebude sloužena v Novém Hrozenkově mše svatá.

13. července

**Svatá Markyta
hodila srp do žita.**

Svátost křtu přijali a novými farníky se stali

25. března

Emma Margarita Vitásková

15. dubna

Zoja Wenglorzová a Martin Polách

20. května

Gabriela Kysučanová

27. května

Michael Václav Augustin Dujka

17. června

Sára Zbranková, Sofie Zbranková,
Adam Fila, Josef Lukáč, Christian
Orság, Jakub Petřek a Adéla Anna
Maria Zdráhalová

Svátost manželství uzavřeli

14. dubna

František Lidák a Iveta Lašíková

28. dubna

Petr Šindler a Michaela Orságová

9. června

Tomáš Vrážel a Lenka Rudolfová

Do věčnosti nás předešli

koncem měsíce března

Alois Hořelica (1940)
z N. Hrozenkova

v měsíci dubnu

Josef Pekař (1936)
z N. Hrozenkova
Josef Gášek (1925)
z Karolinky

Marie Mrázková (1945)
z N. Hrozenkova

v měsíci květnu

Miloš Malík (1951)
z N. Hrozenkova
Marie Píšková (1951)
z N. Hrozenkova
Josef Orság (1955)
z N. Hrozenkova

v měsíci červnu

Anna Vojkůvková (1924)
roz. Orságová z Karolinky
Marie Zapalačová (1936)

roz. Leskovjanová ze Vsetína